

Αδριανούπολις

Αρχιεπισ. 1689
1696- 432-

ΜΕΘΟΔΙΟΣ Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο Μεθόδιος προήχθη εν τὴν μητροπόλιν Θεσσαλονίκης ἐπὶ τοῦ
ιατρίάρχου Διονυσίου τοῦ ἀπὸ Λαρίδος, τὸ τέταρτον ιατρίαρχεῦντος
μηνὶ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1678 ἡμετέρας δὲ ταύτης ἐπὶ τοῦ ιατρίαρ-
χου Κολληίου τοῦ ἀπὸ Τροίσης, τὸ τρίτον ιατρίαρχεῦντος, μηνὶ Ἰουλι-
οῦ δευτέρῃ τῷ ἔτει 1696. Ο Μεθόδιος φέρεται εὐτυχογραμμένος
ἐν τῇ ἐπιτομῇ χειροτονία τοῦ μητροπολίτου Ἰωαννου τοῦ Νικηταρίου
τῇ γαλιανῇ ἐπὶ τοῦ ιατρίάρχου Κολληίου τοῦ ἀπὸ Τροίσης, τὸ δεύτερον
ιατρίαρχεῦντος, μηνὶ Ἀυγίου τῷ ἔτει 1689.

Τοῦ Μεθοδίου ἡ μητροπολίτις Θεσσαλονίκης μετὰ τὸν Ἄνθιμον ὁ Ἀ-
μασία, 4 ὁ Λουδοβίκος Πέτι, 5 ὁ βασιλεὺς Μουσταφίδης, καὶ ὁ Μανουὴλ Ἰδωκ
Καθηρέσης διὰ τοῦ Μεθοδίου κατηγοροῦνται διὰ πλεονεξίας ἀλλὰ ἀνεπιτυχίας καὶ
διότι ἐφόρευσε μαροβραίων ἐπὶ Ζηνοβίου ὁ ἴσχυρὰ δὲ μοχθήσας ἀλλὰ μὴ
δυνατὴν γὰρ ἀπαυτῆσθαι τὴν ἀσχεδὸν μητροπόλιν Θεσσαλονίκης ἐπο-
ρευθὴ ἐν Ἀδριανούπολιν ἐπὶ τῷ ἐπιτομῇ διατρέποντα ἐπίτροπον τῆς βασιλείας καὶ
ἐἶδεν ἡ γράμμα τῷ ἐπιτροπῷ τῆς βασιλείας τῶν ταύρων, ἡμετέρας δὲ ἔφερον ἁ-
πλοῦς ἐξω συνερχοῦν ἐπὶ γνήμην, διαχθάνον ἐν τῷ τῆς ἐκείνου τὰς μητροπό-
λιν καὶ ἐπιτομῆς ἡσυχίας ἡσυχίας ἀπὸ τοῦ ιατρίάρχου Κωνσταντίνου
ἡσυχίας καὶ τοῦ μητροπολίτου καὶ ἀρχιερεῖς ἐμὴ γένεσθαι ἀπὸ αὐτοῦ καὶ τῆς
ἐπὶ αὐτὸν συνέδου καὶ μὴ ἀπὸ τῆς βασιλείας καὶ ἀπὸ τῶν ἡσυχίας ἀλλὰ ἐξου-
σίας ἀποράγει καὶ ταῦτα ἡσυχίας τῶν μητροπολίτων βασιλείας τοῦ δουλο-
μικτοῦ γένεσθαι μητροπολίτου καὶ ἐπιτομῆς καὶ δίδειν ἐκ τῆς ἀποράγει

Περὶ τ. Γ. Ζερ-
χίνης Μεθόδιου
ὁ Θεσσαλονίκης
ἐν τῇ Γενεαίᾳ
τῷ Παλαμάῳ
B' (1918) σ. 148
-9

Ἡ πραγματοφύλαξις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ιατρίαρχείων, κώδιξ
κρίσιον 345/572.

Μεθόδιος
δ' Αρσίου, δ' Αρσίου
ἐπιτομή ἀπομνημονεύματων

~~ταύτην~~ ~~ωραία~~ ~~ἐπιτομή~~ ~~τῆς~~ ~~βασίλειας~~ ~~τῶν~~ ~~Βουλγαρίων~~ ~~ἡ~~ ~~δὲ~~ ~~Μητρο~~
πολίτου ταύτης, κατ' ἐπίνοιαν τοσαύτην σοφότητα χρημάτων ἐπισημοσύνη
τῶν δὲ βασιλέων μηδὲ μίαν ἀρχὴν ἐξουσίαν ἔχει, εἰ μὴ μόνον τὸν ἀγορά-
γοστά τινος μητροπόλεως ἢ ἀρχιεπισκοπῆς καὶ μὴ ὅσα ἀρχιερέα χειροτονεῖν
αὐτὸν τῆν προστασίαν τῆν ἐπιτροπὴν τῆν βασιλείαν καὶ χαρμάνειν τοσαύτην
διωρισμένην ἤρθεε τούτο τῆν ἐπιτροπὴν καὶ ἤρχισεν τὰ τὸ ἐφεξῆς ἀλλ' ὁ
βασιλεὺς μετὰ τῶν ἐπισημοσύνην ἀρχιερέων παραγεγόμενης
ἐν Ἀδριανόπολιν ἠδὲ ἠδὲ διὰ μετὰ τὴν δωρεὴν καὶ δωροδοκίας τὰ μα-
ταίωσιν τὰ ματαχθόνια τεχνάσματα τοῦ Μεθόδιου. Τοῦ ἐπισημοσύνην τούτου
δηγεῖται ὁ ἄρχων Πάυλος Ριμύτης προσηγορεύων ὅτι ὁ Μεθόδιος προσηγορεύει
τῆν ἐπιτροπὴν τῆν βασιλείαν ὡς καὶ ἰδέεα σουχιά ἵνα ἀπομνημονεύσῃ
ἔδραν αὐτῶν. 10) Ἐν δὲ τῇ Μετῆν τῆν Ἀθηνῶν μνημονεύει τὸ γεγραπτόν
ὁ Ζαχαρίας Μαθάς 11) ὁ Γεώργιος Ζαχάρης 12) καὶ ἐν τῇ Γεωργίᾳ Ζαχάρη
δ' Αποδοκίμου Πέτι.

9) Εὐαγγελιστοῦ ἱστορία Μετῆν μητροπόλεως Ἀθηνῶν. (ἐν Βιέννῃ 1784
ἔκδοσις) τόμ. I, σελ. 485-486.
10) Paul Ricaut The history of the Turks beginning with
the year 1679, ἐν Richard Kneller The Turkish history,
(London, 1700, in 8o), sixth edition, tom. III p. 548.
11) Ζαχαρίου Μαθά καταχρηστικὴ ἱστορία τῶν πρώτων ἐπισημο-
σύνην καὶ τῶν ἐφεξῆς βασιλέων. (ἐν Νάυπολι, 1837, ἐν δ' ἄλλοις, 224-227.
12) Νέα Ἐλλάς ἢ Ἑλληνικὴν διατρεῖς, (Ἀθήνη, 1842, ἐν δ' ἄλλοις, 402